

TULNVARSS

Väike ümin Winnie Puhhi asjus

Maailma meie ümber katub näivuse loor. Ta on näivuse looriga kaitstud. Ometi — selleks, et näha asjade olemust, piisab mõnikord nende vaatamisest uues valguses. Eelarvamustevaba silm aitab vabaneda varjukujudest — ettekujutustest, et asi on nii, nagu ma teda nägema olen harjunud ja näha tahan.

Laval on õdus röömsailmeline lastetuba, mis vastab igati ettekujutusele *lapsepõlve süütutest muretust mängudest*. Piisab valguse muutusest, et tuua nähtavale tema tõeline olemus — lastetuba osutub vaid õhkõrnaks looriks, mille taga avaneb Metsa sügav, erutav, salapärane maailm. Kes julgeks väita, et mängumaa on ikka lõbus, päikeseline, lihtsameelne?... Metsas juhtuvad ka kohutavad lood — Puhh ripub kõrgel õhus vihaste mesilinnukete keskel ega pääse tagasi maa peale. Või on kiilunud kitsasse uruavasse ning peab sinna jääma seniks, kuni kõhnub. Notsu kohtab kohutavat Elevantsi. Kängult röövitakse tema armas Ruu. Notsu ei suuda Kängule seletada ilmselget tõsiasja, et tema pole Ruu. Missugune painav košmaar — ümbritsevad keelduvad nägemast sinu tegelikku sisu ja sa ei suuda seda neile mingil moel selgeks teha! Iiah on kapseldunud melanhooliasse, Öökull raamatutarkusesse... Nad januavad mõistmise järele ning ei näe ilmselget — nende ümber on heatahtlikud, tähelepanelikud, armastavad sõbrad...

tumaailmast kui aabitsa lihtsakoelisest õpetlikkusest. Mets hirmutab ja lummab ja kaitseb. Siin on roheliste lehtede vahel vilkuvat päikesepaistet putukate suminas, on niisket salapära ja esimese lume puhast vaikust kõrgete põlispuude all...

Metsas elavad pehmed, potsakad, karvased mänguasjad, kellest igäüht hirmustaks ööseks kaissu haarata. Nad näivad nii armsalt ja abitult kasutatavat mõtlemissaks saepuru- või kaltsutäidist. Ometi — valgus muutub ning loomadest saavad kaunid, kirkavärvilised, täiuslikud ja etteaimamatud olevused, osa Metsa haaramatusest. Häтта jäädes kutsuvad nad küll Christopher Robini, kuid Christopher Robin on lihtsalt väike poiss loo alguse lastetoast. Tavaliine poiss nagu tuhanded teised iga päev meie ümber. Tõsi, see on tema mets, tema silmade läbi avanenud mängumaa. Aga kui tuleb aeg lahkuda, ei lahku vastupidiselt kogu näivusele Christopher Robin Metsast, vaid Metsa sulgub tema ees. Ja me võime loota, päris kindlalt ei tea kunagi, kas tal õnnestub aabitsa arukast maailmast tagasi tulla. Lükata mõnel õnnelikul hetkel kõrvale näivuse tihke ämblikuvõrk ja hingata Metsa õhku.

JÄRGNEB KIIDUÜMIN KÕIGILE, KES A. A. MILNE'I "KARUPOEG PUHHI" "ESTONIA" LAVALE ON TOONUD:

Kunstnikule, kes on andnud rikka, detailiderohke, tegelase isikupära esile toova väliskuju kõigile osalistele

se arvukate sõprade, sugulaste, turvameeste jaoks.

Lavastajale, kes on lükanud selle maailma liikuma ning loonud sobiva liikumisjoonise igale tegelasele. Ja suutnud hoiduda lastelavastustele omasest ninnunännutamisest!

Heliloojale, kel on jätkunud huumorimeelt ning julgust vabaneda akadeemilise krambist. Sarnasest muusikalisest ühepajatoidust, mida lapsed päevast päeva raadio ja telekanalite vahendusel on kuulama sunnitud, kostavad äkki kõrvu südamlikud, lüürilised, sünged, lõbusad viisikatted või sumisevad mesilinnukesed ja langeb lumi.

Libretistile, kes on teinud targa valiku algmaterjali küllusest ning kasvatanud loo tõusvas joones üminalt üminale paratamatu lahku-miskurbuseni.

Noortele lauljatele, kelle siiruse, avatuse, isetuse ja sooja huumori läbi astuvad vaataja ette tuttavad tegelased ega tekita võdrastust: "See pole üldse nii, nagu mina seda näha tahan!" Tänu diskreetseile väljendusvahendeile ning artistlikkuse puudumisele saab just nende läbi nähtavaks Metsa lummav maailm.

P.S. "Vanad kalad" siplevad näivuse lõksus. Õiged nõksud käpas, igäüks enda nimel väljas. On rida teravalt väljatöötatud efektseid karaktereid, särab pealispind ning peitu jääb asjade olemus. Ometi on selleks nii vähe vaja — ainult väike valguse muutus, varjukujud

matutarkusesse... Nad ja-
nevad mõistmise järele ning
ei näe ilmselget — nende
ümber on heatahtlikud, tähe-
lepanelikud, armastavad
sõbrad...

Metsas toimuv pärineb pigem Ch. Perrault' muinasju-

HI" "ESTONIA" LAVALA
ON TOONUD:

Kunstnikule, kes on and-
nud rikka, detailiderohke, te-
gelase isikupära esile toova
väliskuju kõigile osalistele
ning kellel on jätkunud fanta-
taasiat ja tähelepanu ka Jäne-

väljatöötatud efekteid ka-
raktereid, särab pealispind
ning peitu jääb asjade ole-
mus. Ometi on selleks nii
vähe vaja — ainult väike
valguse muutus, varjukujud
kaovad ning sinu ümber hin-
gab Mets!

• Tõnu Raadiku muusikal "Puhh" "Estonias". Muusikaline juht — Andres Heinapuu, lavastaja
— Mait Agu, libretist — Villu Kangur, kunstnik — Riina Vanhanen.
Puhh — TONU KARK ja Christopher Robin — KASPAR JURGENS.

HARRI ROSPU foto